Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 229

pline censuram. Ea ꝑpter om̄is cui hoc
opus incumbit: oportet ferueat zelo illo q̄
accensus p̄cipuus ille emulator spōse do-
mini aiebat. Emulor vos dei emulatōne
despondi eni vos vni viro virginē castaꝫ
exhibere xp̄o. Jam quomō in pascua di-
uinoꝝ educet eloquioꝝ greges dn̄icos pa
stor idiota? Sed ꝛ si doctus quidē fuerit
nō sit aūt bonus. verendū ne nō tā nutri-
at doctrina vberi q̄ꝫ sterili vita noceat. Te
mere itaqꝫ ꝛ in hac parte hoc onus subit̃
absqꝫ sciētia pariter vitaqꝫ laudabili. Sꝫ
ecce qđ non laudamus. Finis indicitur:
vbi nō erat finis. Euocamur in materiaꝫ
alterā: ꝛ cui hāc cedere indignum. Angor
vndiqꝫ ꝛ qđ egrius ferā ignoro: auelli ab
ista. an distendi in illa. nisi ꝙ vtrolibet si-
mul vtrūqꝫ molestius. O seruitutē. O ne-
cessitatē. Nō quod volo hoc ago. sꝫ quod
odi illud facio. Notate tamen vbi desiui-
mus. vt q̄ꝫ cito in id redire libeꝝ erit. inde
mox ordiamur in noīe sponsi ecclesie Je-
su xp̄i dn̄i nostri q̄ est sup̱ om̄ia deus bn̄-
dictus in secula Amen.

Sermo. lxxvij.

Ua expediti su
mus. Diximus hesterno sermo
ne quales in via hac qua ambu
lamus vellem⁹ habere duces non quales
habem⁹. Longe dissimiles exp̱imur. Nō
om̄es sunt amici sponsi quos hodie spō-
se hincinde assistere cernis. ꝛ qui. vt vulgo
aiunt. eā quasi addextrare vident̃. Pauci
admodū sunt q̄ nō que sua sunt querāt ex
om̄ibꝫ caris ei⁹. Diligūt munera: nec pos
sunt pariter diligere xp̄m. quia man⁹ de-
derūt mām̄one. Intuere quomō incedūt
nitidi ꝛ ornati circūamicti varietatibus:
tanq̄ꝫ spōsa ꝓcedens đ thalamo suo. Nō
ne si quēpiam taliū repente eminus ꝓce-
dentē aspexeris: spōsam poti⁹ putabis q̄ꝫ
sponse custodē? Unde ꝟo hanc illis exu-
berare existimas reꝝ affluētiā: vestiū splē-
dorem. mensaꝝ luxuriē. cōgeriē vasorum
argenteoꝝ ꝛ aureoꝝ: nisi de bonis sponse.
Inde est ꝙ illa paup̱ ꝛ iops ꝛ nuda relin
quitur: facie miserāda. inculta. hispida. ex
sanguis. Propter hoc nō est hoc tempo-
re ornare spōsam: sed spoliare. nō est custo
dire: sed ꝑdere. nō est defendere sꝫ expone-
re. nō est instituere sed ꝓstituere. non est pa
scere gregem: sed mactare ꝛ deuorare. dicē
te de illis dn̄o. qui deuorant plebem meaꝫ
vt cibū panis. ꝛ quia comederūt Jacob:
ꝛ locū eius desolauerunt. Et in alio ꝓphe
ta. Peccata populi mei comedent. q̄si di-
cat. Peccatoꝝ precia exigūt. ꝛ peccantibꝫ
debitā sollicitudinē nō impendūt. Queꝫ
dabis mihi de numero p̄positoꝝ qui non
plus inuigilet subditoꝝ vacuandis mar
supijs q̄ꝫ vicijs extirpandis? Ubi q̄ oran
do flectat irā. qui p̄dicet annū placabileꝫ
dn̄o? Leuiora loquimur. grauiora graui
us manet iudiciū. Sine causa tamen vel
his vel illis immoramur. quia nō audiūt
nos. Sed ꝛ si litteris forsitan mandētur
ista que dicimus: dedignabūt̃ legere. aut
si forte legerint mihi indignabunt̃. q̄ꝫuis
rectius sibi hoc facerēt. Propterea dereli-
quamus istos nō inuētores sponse: sꝫ vē-
ditores. ꝛ inquiramus potius illos a qui
bus sponsa se inuentā loquit̃. Et quidem
illoꝝ isti sortiti sunt ministerij locū sꝫ non
zelum. Successores omnes cupiunt esse
imitatores pauci. O vtinā tam vigiles re
perirent̃ ad curā q̄ꝫ alacres currunt ad ca
thedrā. Uigilarent vtiqꝫ: sollicite seruan-
tes ab illis īuentā. sibi creditā. Immo ꝟo
euigilarent ꝑ semetipsis: nec sinerent đ sedi
ci. Amici mei ꝛ ꝓximi mei aduersum me
appropinquauerūt ꝛ steterūt. Justa om-
nino querimonia. nec ad vllam iustius q̄ꝫ
ad nostrā referenda etatē. Parū est nostris
vigilibus ꝙ nō seruāt nos nisi ꝛ perdant
Alto quippe demersi obliuionis somno
ad nullū dominice cōminatōnis tonitru
um expergiscunt̃. vt vel suū ipsoꝝ pericu-
lum expauescāt. inde est vt nō parcant su-
is: qui nō parcunt sibi: perimētes pariter
ꝛ pereuntes. Sed eni qui nā illi sunt vi-
giles a quibꝫ se inuentā perhibet sponsa?
Nēpe apostoli atqꝫ apostolici viri. Uere
hi sunt qui custodiunt ciuitatē. id est. eaꝫ
ipsam quā inuenerūt ecclesiā. eoqꝫ vigilā
tius quo nūc tp̱is grauius periclitantem
cōspiciunt: a malo vtiqꝫ domestico ꝛ inte
stino: sicut scriptū est. ꝛ inimici hominis
domestici eius. Neqꝫ enim ꝑ qua vsqꝫ ad
sanguinē restiterūt: suo derelinquunt pa-
trocinio destitutā: sed protegūt ꝛ custodi
unt eam die ac nocte. hoc est. in vita et in
morte sua. Et si preciosa est in ꝯspectu do
mini mors sanctoꝝ eius. nō ambigo ego

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0229
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt